

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tên: Giỏi; Yên Hà

Chức: Nhà văn, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Đúng không nhỉ? Tôi có cảm thấy ba giờ rồi nhỉ?

Trong máy bay, người nhìn ra cửa sổ bên ngoài, tôi cũng nhìn thấy một thân yêu, và tôi chờ đợi thật dài. Thấy vậy, người hành khách người bên cạnh quay sang hỏi:

- Ông anh có vẻ căng thẳng? Người trong nhà tôi thì chỉ cần phi công mà trông ông hình như bối rối làm sao?

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

- Vâng thưa ông, tôi về Việt-Nam hôm nay là hôm thứ nhất, sau bốn mươi năm xa nhà nên có phần hồi-hồi, tôi đáp.
- À, ra thế, tâm-trạng ông hiện-thể trên nét mặt rõ lắm. Ông rời đi lâu rồi, tôi đoán lúc trước ông phải là du-sinh dịch-viên tu ở đâu đó; ngày về Việt mình về nể ng-thể về nể hể c-vể lể m mà.
- Vâng, ông đoán không sai, lúc trước, tôi có đi du-hể c bên Pháp, nhưng thú thật về ông, riêng tôi không coi-trạng bể ng cể p cho lắm, nhất là thể-i-buể i này- tôi nói tiếp.
- Tôi thưa ông, chủ-yể u là phải biết triển-khai tính năng-nể , rời tranh-thể vào đó, khi ng đi nhể tài-ngể mình thì mới thành công mới cách tiên-tể n điể c.
- Ông muốn nói là ông đi ng ý về tôi, đi về quan trọng là mình phải khai-triển tính siêng năng tháo vát, cể gể ng sao cho tài-ngể mình điể c công nhể n điể có thể thành công mể-mẩn? tôi hỏi lại cho chể c.
- Đúng vậy. À này, ông cũng nên cể p-nể t lể i ngôn-ngể văn-hoá hiện-để i cể a mình đi thì hể n.Chúc ông thể -giẩn và đi tham-quan tể t nhể ng cể nhể quan nể c nhà.
- Cám ể n ông.

Một lúc sau, gọi đi n cể a khể u Tân Sể n Nhể t, ngày i lái cho biể t Trung tâm quể n lý điể ng bay đã cho phép phi-cể đáp xuể ng điể ng bằng. Chúng tôi đã đi n Sài-Gòn.

Vào đi n trể m kiể m tra, ngày i cán-bể hể i tôi:

- Hể -chiể u đâu?
- Dạ thưa, hể -chiể u là gì ể ? tôi ngể ngể n hể i lể i.
- Gì y tể du-lể ch do cể -quan chể quể n cể p chể là gì nể a? Xin ông nghiêm-túc mể t chút - ngày i cán-bể sể ng giể ng.

Tôi chìa sể thông-hành ra.

- Ông sể ng bên Mể à? Bang nào? ngày i cán-bể hể i tiếp.
- Dạ thưa , tiếp u bang New Jersey .
- Đem vào bao nhiêu kiể u-hể i?
- Dạ thưa, kiể u-hể i là gì ể ? tiếp lể i ú ể .
- Ông không biết tiếp này à? Ông điể ng có linh tinh nể a, khi n trể ng lên đi, ngày i cán-bể bể t điể u sể t ruể t.

Hoể ng quá, chể c ông ta nói tôi về-vể n và điể c tôi phải nhanh lên. Nghể điể n chể "hể i-xuể t", tôi đoán mò.

- Dạ , ngoể i-tể tôi có 1000 mể -kim.
- Thôi điể c rời i, ông đi đi. Có về n nể n gì thì cể điể n Phòng công-tác ngày i nể c ngoài mà hể i.
- Cám ể n Ngài.

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Lý hành-lý xong, qua trộm hời-quan, không có gì để khai quan-thu, tôi bước ra ngoài.

Tôi thở phào, nhỡ nhóm. Mọi việc có vài giờ mà đã hết-đúng giờ nhỡ vậy.

Đáo dác nhìn quanh, tôi vội lấy cái túi xách để vội khách sạn.

Thấy cái mũ "nai vàng ngỗng ngác" của tôi, bác tài-xe chào hỏi:

- Hoan nghênh ông, chắc ông là Việt-Kiên và thăm nhà? Lần này vậy, ông có đi-kiểm làm gì không, em chờ giúp cho?

- Ồ, xem nào, ăn ngon thì ông đi-nghỉ đi đâu?

- Muốn ăn ngon thì em xin đi-xuất nhà hàng này, em đi mua-bữa cho tiện-đúng, thức ăn cao-cấp, giá rẻ, ông có thể ăn uống vô-tội, chứ đừng có mà đi tìm nhỡ nhỡ ihoành-tráng khác, có khả năng đi tìm khách sạn, bình quân 100 Đô-La một người đó, nhỡ là nếu ông là người nước ngoài.

- Ui chao,có thể trung bình 100 Đô? Quên nhiên đi tìm khách sạn khi đi tìm.

- Nhỡ nhỡ người khác đi, ông vào mua và tìm chui thì cũng có khả-năng bị chửi mắng đi.

Đúng rồi, nhỡ nhỡ i lén lút, không ai kiểm-soát, bị gọi là cái chết.

- Thi thoảng, ông có mua đi tìm i mát để hỏi lý cho khéo không? bác tài hỏi tôi.

- Tìm i mát? Hỏi lý? ông mua nói gì? Tôi hỏi i.

- Thì chuyện quan-hệ đàn ông - đàn bà đó mà? Với Việt-Nam, ai mà không biết cái đó? bác tài cười mỉm.

- Thôi, cảm ơn ông, chắc không cần đâu. À vậy đi tìm khách sạn tôi có xa không? tôi nghĩ đi-nghỉ đánh trống lảng.

- Thì đây vào thành phố không có đi tìm cao cấp, nhỡ đi tìm này không sẽ ùn-tắc đâu, nếu không gặp tai nạn trong một số các giao-thông gì, sẽ nhanh lắm.

- Không có xa-lạ, nhỡ nhỡ giờ này, nếu không gặp tai nạn xe cộ hay cần tìm i-thông gì thì chờ sẽ kết thúc, sẽ nhanh thôi. Tôi làm bữa trong đi tìm như đi tìm khóa cửa-p-từ tìm Việt mới.

Bác tài-xe nói xong, phóng vun vút và chửi nhỡ bao lâu tôi vội đi tìm khách sạn.

Đăng ký xong, tôi lên phòng nằm xem chi tiết bóng hình chửi đi tìm năm phút là lăn quay ra ngủ một mình đi tìm sáng.

Mấy hôm sau, một người bạn sinh-sống tôi đi đây liên-hệ với tôi và đi-nghỉ:

- Tôi tao có quy-hoạch mua đi tìm bui tìm u-trà để chiêu-đãi mày thì bây giờ này nhé.

- Cảm ơn tôi mày đã đi tìm làm mua đi tìm bui tìm c như đi tìm thết-đãi tao. Với đây chửi, có thể-công nhỡ tìm i mày thì nhỡ rồi.

Tôi hôm đó, tôi đi tìm nhỡ. Nhà hàng này cũng nhỡ, nhỡ nhỡ rớt số ch-số, tìm m-tìm, có cần mua đi tìm ban nhỡ c số ng nhỡ a. Không biết mua và thỡ ng nhỡ n quố có mua mô gì nhỡ nhỡ chúng đã bị-trí mua-tuần c gặp, cho tôi nghĩ c nhỡ M., mua đi tìm cô gái xinh trỡ, rồi i i y máy nhỡ k-thu-t sẽ ra chửi tôi với em.

Nói chuyện, ăn uống mua đi tìm lúc, tôi làm ly cà-phê cái nhỡ i ngỡ i trên cái cốc, còn đang miên man suy-nghĩ thì M. lay tôi, gọi:

- Anh i (cô y chửi bỡ ng tu i con tôi mà dám gọi tôi bỡ ng "anh"), anh đang tìm duy gì vậy? Bên kia, mua y ngỡ i nghỡ-nhân đang chửi i nhỡ c kia, mình ra hát đờidí, hay là anh thích múa đôi?

Mua y thỡ ng nhỡ n cũng đi tìm vào nên tôi cũng đành ra sàn nhỡ y với M.

- Anh i, bên M, anh làm nghề gì, thu-nhập tìm đi tìm c bao nhiêu? M. bắt đi tìm hỡ chuyện.

Trỡ i i, tìm i i ngỡ i tôi khoỡ ng bao nhiêu, cô y hỡ i làm gì? Tôi trỡ -i qua loa cho xong, nhỡ nhỡ M. tìm n-côngtiếp:

- Anh i, em phát-hi i là em cần mua thỡ y rớt hỡ ng-thú với anh. Anh là đi tìm-i-tìm ng của em rồi, em hỡ-hỡ i quá. Hay là anh quên-lý đi tìm em đi anh?

- Tôi quên-lý đi tìm cô hay cô quên-lý đi tìm tôi đây? Nhỡ nhỡ thí-dỡ nhỡ tôi chửi u thì mình nhỡ thỡ nào?

Tiếng Việt mới (Truyện vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà
Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Tôi hỏi đùa.

- Trách c h t, mình phải tuyên-b .

- Tuyên b gì?

- Tuyên b là h a-hôn đó anh. Sau đó, anh mua cho em m t căn h ; và n h i, mình s đ -thông nhau, r i mình s ...

- Tr i i, tôi làm gì có ti n mua nhà cho cô?

- Em nghe nói bên M , ai cũng s -h u m t căn h mà, anh bán nó đi r i sang đây mua h cho em. Sang bên này, anh b o-qu n t t cho em, em s ng-h anh tri t đ . Anh x -lý cho em đi, nhe?

(Quan-h , ng-h ki u này thì h -qu ch c ph i b cao huy t áp, tai-bi n m ch máu não s m !!!)

C th cô tích-c c ti n-công tôi h u gia tăng s c ép đ n m c t m c :

- Anh i, anh đ ng có ch nh v i em mà, em gi n đ n l m.

Ch nh? L n đ u tiên trong đ i, tôi nghe ch này, h i ra, m i bi t là "làm b ", "làm eo".

Cu i cùng, M. đ t-xu t ra chiêu đ c:

- Anh i, bú m m em đi.

X c quá, choáng quá, tôi b t-t nh t i ch .

Vài hôm sau, tôi mu n ra Hu ch i. H i d i văn-phòng khách-s n xem tr m xe-l a đ , ng i ti p-viên cho tôi bi t:

- C c đ ng s t g n đây thôi. Ông đi b cho mát, hôm nay đài thu -văn cho bi t tr i đ p l m.

Ngoài nhà ga, tôi mua m t vé đi Hu .

- M t vé t u-l a đi Hu ? Gh m m hay gh c ng?

- C ng thì bao nhiêu? M m bao nhiêu? tôi h i i.

R t cu c, giá không xê-xích bao nhiêu nên tôi mua gh m m, ng i cho s ng ... bàn to .

Đ n n i, tôi đi thăm vài danh lam, th ng c nh xong, ng i ngh chân m t lúc r i tôi ph i h i m t ông khách qua đ ng.

- Xin i ông, tôi đang đau b ng quá, g n đây có ch nào cho tôi đi không ?

Ông khách ch sang bên n và tr -l i:

- Cu i đ ng có cái nhà a kia, ông i i đó đi. Nh ng còn tu ông đi n ng hay đi nh n a, vì đi n ng thì d ch-v đ t ti n h n.

- Tr i!!!

.....

Đ n đây, tôi ch t th c t nh. Hoá ra ch là m t gi c m , nh ng sao hãi-hùng quá. Lâu l m r i, tôi không đ c v thăm nhà, bây gi có v , không l tôi ph i có thông-d ch viên đi theo sao? Tôi yêu ti ng n c tôi t khi m i ra đ i...

Ti ng n c tôi, ti ng nói đ ng-bào tôi mà sao nghe i tai quá? Bây gi , khi xem phim v i ph -đ ti ng Vi t, tôi l i còn khó hi u h n là không có ph -đ n a; đ c nh ng bài thâu l m trên Internet thì nhi u khi c ph i đoán mò, và khó ch u làm sao khi đ c ch "Y" c b thay th b ng "I".

Nh ng đ i u tôi không th hi u n i là t i sao có nh ng t báo Vi t-Nam bên M này cũng hùa theo cái "phong-trào" y, nh đ "khoe" là mình "văn minh hi n đ i" (?)

V n bi t sinh-ng nào ch bi n-đ i cho thích-h p v i th i-đ i nh ng sao thay đ i "kh ng" quá?

Tiếng Việt mới (Truyền vui mà buồn)

Tác Giả: Yên Hà

Chúa Nhật, 03 Tháng 6 Năm 2012 21:54

Không biết cả Nguyễn Du hay cả Trần Trọng Kim, nếu còn sống sẽ nghĩ gì về tiếng Việt mới này? Hay có lẽ chúng tôi quá "cố hèn"? Dù sao đi nữa, chúng tôi sẽ không cảm bút để viết lịch-sử Việt-Nam nên chúng tôi chắc chắn là sai lầm.

Nhưng thôi, đất nước tôi không còn là đất nước tôi, tôi cũng không còn tham-quyền gì để phê-bình, tôi chỉ có quyền buồn (ít ra, cái tở-do này, không có chính-quyền nào có thể cảm-đoán được).

Tôi buồn, nhưng thôi, nhẽ đã chia-xé trong bài "Thế-hệ bánh mì kẹp", chỉ vài mớ i năm nữa, vấn-đề này sẽ không còn là vấn-đề nữa, một khi chúng tôi sẽ lữ-lộ t r nhau đi hết. Lúc đó, chúng tôi sẽ l i để c nói l i "tiếng Việt cũ" về i b m , ông bà chúng tôi.

Ôi, tiếng nước tôi.